

8

MOJE SĚGRA JE

UPÍR

Hvězdný sen

Sienna Mercerová

COC
BOO

Moje ségra je upír 8

Hvězdný sen

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cooboo.cz
www.albatrosmedia.cz

Sienna Mercerová
Moje ségra je upír 8 – Hvězdný sen – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2017

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA a.s.**

MOJE SÉGRA JE
UPÍR

Hvězdný sen

Sienna Mercerová

OBSAH

KAPITOLA 1	7
KAPITOLA 2	24
KAPITOLA 3	49
KAPITOLA 4	77
KAPITOLA 5	90
KAPITOLA 6	113
KAPITOLA 7	131
KAPITOLA 8	146
KAPITOLA 9	159
KAPITOLA 10	170

Se zvláštním poděkováním Sáře O'Connorové

Mámě a tátovi

❧ KAPITOLA I ❧

Nezdá se mi to, pomyslela si Olivia Abbottová. Prsty si přešla po vrstvách růžového šifonu, který se jí rozprostíral od pasu až na podlahu černé limuzíny, ve které seděla spolu se sestrou. Z jejích lodiček na ni mrkaly třpytivé kamínky.

Na druhé straně černého oddělovacího skla seděl řidič v bílých rukavicích. Vzadu bylo místo tak pro deset lidí, ale její bio-táta a večerní doprovod v jedné osobě seděl vpředu, aby jim dopřál trochu soukromí. Byla právě na cestě na největší událost svého života. Připadala si jako Popelka – jen bez zlých nevlastních sester.

„Tohle je tak super,“ vypískla na svou sestru, která seděla naproti ní a přepínala písničky v přehrávači zabudovaném do limuzíny.

Ivy Vegová naklonila hlavu na stranu, díky čemuž vypadaly černé čínské hůlky, kterými měla sepnuté vlasy, jako pohybující se hodinové ručičky. „To jako že se ti líbí mít na sobě krásné šaty a projíždět se v autě skrz davy novinářů, kteří se snaží zjistit, kdo jsi? Tomu nevěřím!“

Olivia na ni vyplázla jazyk. „Šaty rozhodně. To auto trochu, ale ti novináři... ani moc ne,“ odpověděla. Nechtěla, aby nějací potrhlí chlápci s foťákem sledovali každý její krok. Chtěla se jen podívat na úplně první film, ve kterém hrála. „Hlavní je ale ten film!“

Před pár měsíci získala Olivia malou roli ve filmu *Útrapy*, v němž v hlavních rolích zazářili nejslavnější hollywoodští herci na světě: Jackson Caulfield a Jessica Phelpsová. A dnes, v sobotu večer, byla přímo tady ve Franklin Grove celosvětová premiéra.

„Moje ségra je filmová hvězda.“ Ivy se naklonila blíž a natáhla ruku, jako by v ní držela blok. „Můžeš se mi podepsat?“

Olivia přehnaně pohodila vlasy a zvedla nos. „Já autogramy nedávám.“

Pak se obě rozesmály.

Olivia si nedokázala představit, že by někdo chtěl její podpis. *Takové věci se normálním holčkám jako já nestávají*, pomyslela si. Pořád jí přišlo neskutečné, že se bude procházet po červeném koberci.

„Tak se podíváme, co tady máme za dárečky.“ Ivy zvedla koženou opěrku a objevila v ní lahev šumivého punče a misku třešní. Vytáhla lahev ze zabudovaného chladiče a ukázala na etiketu propagující film. „Nevynechají jedinou příležitost k reklamě,“ utrousila jízlivě.

Od chvíle, kdy bylo oznámeno, že se *Útrapy* popoženou, aby se premiéra stihla na jaře, městečko Franklin Grove bylo přímo zaplavené reklamou. Dokonce i Olivia už měla dost všech těch plakátů s usmívajícími se obličejí Jacksona a Jessicy, které zdobily všechny billboardy a výlohy.

Vykoukla ze zatmaveného okénka a uviděla hloučky lidí, jak stojí pod pouličními lampami, mávají transparenty a snaží se nahlédnout do aut. Reklama zřejmě zabrala, protože všichni strašně vyváděli. Limuzína byla dva bloky od místního kina, kde se premiéra odehrávala, ale auto se kvůli těm davům sotva plazilo.

„Jack-son, Jack-son, Jack-son,“ skandovala skupinka čtyř děvčat seřazených hned u chodníku. Všechna měla na nohou stejné kovbojské boty, jaké nosí Jackson.

Olivii se srdce rozbušilo o něco rychleji. Po trochu trapném seznámení před několika měsíci začala s Jacksonem, největší filmovou hvězdou, chodit. Jen při pomýšlení na něj skoro padala do mdlob. Její kluk byl nejslavnější mladou celebritou na světě! Ale pro okolní svět byl jejich vztah naprosté tajemství.

Jacksonova agentka, Amy Tellerová, byla přesvědčená, že by jeho fanynky naštvalo, kdyby měl přítelkyni, takže to do světa ještě nevypustili. Nebylo to ale největší tajemství v Oliviiině životě, tím byla celá ta věc, že upíři jsou skuteční, což zjistila, když odhalila Ivyiny speciální stravovací nároky. Ale tajit svůj vztah znamenalo, že ji nikdo nesměl s Jacksonem vidět jinak než jako kamarádku a kolegyni. To bylo těžké, protože ho zoufale chtěla políbit!

Podívala se na svou sestru, která dnes na sobě měla nádherné černé čínské šaty s vyšitým červeným drakem. Dvojčata sice vypadala jako úplné protipóly, tím ale bude procházka po červeném koberci zábavnější.

Když nemohla jít s Jacksonem, Ivy byla druhá nejlepší volba.

„Rozhodně vypadáš, že jsi na svůj debut připravená,“ usoudila Ivy. „Ty šaty jsou překrásné.“

„Díky,“ řekla Olivia. „Ale myslíš snad *náš* debut na červeném koberci, ne? Jdeš přece se mnou!“

„Ani náhodou!“ Ivy se opřela. „Přetáhnu si bundu přes hlavu a proklouznu postranním vchodem. Kromě toho bychom my dvě vedle sebe vypadaly jako princezna a její zlá macecha.“

„No tak, Ivy!“ protestovala Olivia. „Vím, že celý ten humbuk se ti nelíbí, ale lidi na nás ve skutečnosti koukat nebudou. Všichni budou sledovat Jessicu a Jacksona.“

Limuzína zatočila za roh a v tu chvíli se tmavá obloha rozzářila světly reflektorů, blesky fotoaparátů a obrovským poutačem ohlašujícím premiéru filmu.

„Promiňte,“ zazněl z reproduktoru řidičův škrobený hlas. „Za chvíli budeme na místě.“

Ivy zakroutila hlavou. „Všechno to třpytivé pozlátko není můj styl. Tahle sesterská laskavost je už přes čáru,“ prohlásila a snažila se vyhnout Olivii pohledu. „Promiň, ségra.“

„Tak počkat,“ zamyslela se Olivia. „Kvůli mně sis navlékla dres roztleskávačky. Měla jsi na sobě růžovou, dělala jsi konkurz na roli ve filmu a hihňala se jako o život. Kvůli mně. Tak v čem je tohle horší?“

Ivy se kousla do rtu.

„Ty mi něco tajíš.“ Olivia zvedla obočí a čekala.

Ivy se nahnula dopředu a zašeptala: „Přísahala jsem, že to nikomu nepovím.“

Olivia se začínala bát. Ivy před ní nikdy neměla tajnosti, takže to muselo být něco velkého.

„Jackson,“ vysvětlovala Ivy, „se vážně chystá projít po červeném koberci s tebou, ale mělo to být překvapení.“

Olivii vystřelily ruce k obličejí. „Fakt?“ Musel se kvůli tomu pohádat se svojí agentkou. Anebo co když jí o svém plánu vůbec neřekl? A co na to řeknou jeho fanyanky? A co paparazzi? I přesto se nemohla na sedadle přestat nadšeně vrtět.

„Fakt,“ potvrdila Ivy s úsměvem.

Olivia jí úsměv oplatila a všechny obavy odsunula stranou. Nic z toho jí nezajímalo. Půjde po červeném koberci se svým klukem. Už žádné předstírání!

„Nemůžu se dočkat,“ špitla Olivia.

V tu chvíli limuzína nečekaně odbočila, až Olivia s Ivy sklouzly po sedadle na stranu.

„Tyjo!“ zvolala Ivy, když jí čínské hůlky zaťukaly na okno.

„To je normální?“ přemítala Olivia nahlas, když se auto začalo od kina vzdalovat.

Černá zástěna mezi řidičem a prostorem pro cestující sjela dolů. Její bio-táta, pan Vega, vypadal v tom smokingu úchvatně. „Promiňte, děvčata,“ oznámil, „změna plánu.“

„Z... změna?“ zakoktala Olivia. Teď když zjistila, co má Jackson v plánu, žádnou změnu nechtěla.

Řidič, aniž by spustil oči ze silnice před sebou, vysvětlil: „Je mi líto, slečno, ale právě nám oznámili, že Jessica Phelpsová se ze záhadného důvodu zpozdila. Premiéra začne o trochu později.“

Olivia zaskučela. Jessica svůj status celebrity využívala naplno. První den natáčení dostala záchvat vzteku a vyžadovala ve všech směrech zvláštní zacházení. A protože byla největší hvězdou filmu, promítání by bez ní prostě nezačalo – a ona to dobře věděla.

„Neboj, Olivie,“ utěšoval ji pan Vega a na bledé tváři vykouznil soucitný úsměv. „Supermarket je hned

vedle a produkce se rozhodla, že ho využije jako místo, kde všichni herci počkají.“

„Tak jo,“ hlesla Olivia, když přepážka vyjela zase nahoru. Ve skutečnosti ale chtěla říct: „Ach jo!“

„Na nákup nejsme zrovna vhodně oblečené,“ prohlásila Ivy s úsměvem.

Olivia si představila všechny ty herce s asistentkami a pořadatele, jak ve svých róbách pobíhají po uličkách největšího supermarketu ve Franklin Grove.

„Bude to šílený chaos,“ odvětila Olivia. „Jessica má určitě něco za lubem.“

„Pořád se můžeme proplížit dolů, když to nahoře bude nesnesitelné,“ navrhla Ivy.

Pod normálním supermarketem se ukrývala krvárna, kde si mohl kterýkoli upír, což mohl být ve Franklin Grove kdokoli, nakoupit zásoby na své půlnoční svačinky. Vysávání lidí patřilo totiž leda do minulého století. Bylo potřeba jen znát tajné heslo, abyste se dostali dovnitř, ale Olivia byla jedna z mála lidí, kteří byli do upířího světa zasvěceni, protože byla Ivyino dvojče.

„Pokud ovšem není rušno i dole,“ opáčila Olivia. Vzpomněla si, jak sama krvárnu navštívila poprvé. Bylo to chvíli poté, co se celé to tajemství o upírech

dozvěděla, a dost ji to vyděsilo. Ale to nejděsivější, co tam viděla, byla partička šachů.

„Klid,“ usmála se Ivy. „Většina upírů bude spolu s králíky lemovat ulice, aby viděli Jessicu Phelpsovou. Budou chtít vidět svou upírskou celebritu v celé její kráse.“

Kdyby tak svět věděl, že jedna z nejslavnějších hollywoodských hereček je upírka, která si zapilovává špičáky! Většina lidí ani nevěří, že upíři existují nebo že upíři říkají lidským bytostem králíci.

Když zajeli na parkoviště před supermarketem, Olivia si povzdychla. Doufala, že jí Jessica nepřekazí možnost jít po červeném koberci s Jacksonem.

Supermarket byl narvaný lidmi – dav jako na veřejné popravě.

Je opravdu nutné, aby všichni ti lidé šli po červeném koberci? přemítala Ivy.

Spolu s Olivíí a panem Vegou si pod oslňujícími zářivkami klestili cestu kolem pečiva do uličky s potřebami pro miminka, kde se zdálo být trochu více místa.

„Promiňte!“ oslovila Ivy statného muže v černém, který jí stál v cestě.

Mluvil do telefonu a neslyšel ji. „Rudá liška v podzemí,“ mumlal. „V podzemí!“

„Haló!“ přidala Ivy na hlase a šťouchla do něj trochu loktem.

Hromotluk se na ni podíval, zavrčel a ustoupil jí jen na malou škvírku, kterou se dokázala protáhnout.

„Co se to tu děje?“ přemýšlela Olivia a pečlivě si přidržovala vlečku svých šatů, aby jí na ni nikdo nešlápl.

Ivy se rozhlédla. Nic ji nenapadlo. Asi v polovině z těch lidí poznala členy štábu z doby, kdy hrála ve filmu jako komparzistka. Ale kdo byli ti další? Ve chvíli, kdy prošla kolem regálu s plenkami, narazila na Sophii Hewittovou, svou nejlepší kamarádku.

„Co ty tady děláš?“ vyhrkly obě ve stejnou chvíli.

Sophia na sobě měla černé minišaty s dlouhými rukávy a černo-bíle pruhované punčocháče. V ruce měla připravený foťák.

„Prý zdržení naší hlavní hvězdy, což je zjevně konec světa,“ vysvětlovala Olivia.

„A musím říct,“ vložil se do toho pan Vega, „že se to zdá dost neorganizované.“

Sophia se zasmála a roztaženýma rukama ukázala na prostor supermarketu. „Zde leží odpověď.“

„Jako tady?“ divila se Olivia a pohlédla na barevná balení sunaru.

„Tedy spíš tady v podzemí,“ upřesnila Sophia.

Jediné, co bylo pod supermarketem, byla... no ano! Krvárna!

„To je taková drzost!“ prohlásila Ivy.

„Co?“ chtěla vědět zjevně zmatená Olivia.

„Jessica se nejspíš rozhodla, že si dá ještě svačinku z krvárny, než se půjde ukázat fotografům,“ zavřela Ivy a uvědomila si, že ti lidé, které nepoznávala, budou nejspíš ti, kteří Jessicu všude pronásledují. Byla tam holka, která byla od hlavy až k patě oblečená v růžové s iniciály J. P., a dva těžkotonážní pánové se slunečnými brýlemi pochodující kolem. „Nechá tady stovky lidí čekat, jen aby si mohla dát Upírovo potěšení nebo něco jiného.“

Sophia přikývla. „Byla jsem k ní přidělena jako novinářský doprovod pro časopis VAMP a ona se v půli cesty prostě rozhodla, že se potřebuje zastavit na jídlo. Teď je dole a prochází se tam, jako by měla všechen čas na světě.“

„Ty teď oficiálně pracuješ pro časopis?“ zeptal se pan Vega, kterého to očividně ohromilo.

Ivy dobře věděla, že se před několika měsíci Sophia spřátelila s Georgiou Huntingdonovou, šéfredaktorkou VAMPu, když byla dvojčata na jeho obálce.

„Jsem novou fotoreportérkou pro Franklin Grove,“ oznámila Sophia s hrdým úsměvem.

„Vražedný!“ řekla Ivy.

„A když je teď město plné celebrit, mám docela napilno,“ vysvětlila a vyfotila Ivy s Olivii.

„Nech toho,“ zašklebila se Ivy a jemně fotoaparát odstrčila, ale Sophia se jen usmála.

„Vy dvě jste v tom filmu hrály a vypadáte fantasticky. Jestli díky tomu otisknou moji fotku ve VAMPu, chci ji!“ Udělala další fotku bez ohledu na Ivyiny protesty.

„Byla jsi v tom filmu stejně tak jako já,“ řekla Ivy. Obě dělaly komparz v jedné ze scén v bistru – spolu s nesnesitelnou Charlotte Brownovou.

„Jo, ale já nejsem sestra vycházející hvězdy,“ opáčila Sophia a mrkla na Olivii. Ta ji ale nevnímala.

„Sophie, neviděla jsi Jacksona? Je tady taky?“ mnula si Olivia nervózně ruce.

Sophia přikývla. „Myslím, že byl u zeleniny, když jsem před pár minutami šla kolem.“

Ivy doufala, že Jessičina malá svačinková mise nezmařila Jacksonovy plány s červeným kobercem. Podle ní bylo načase, aby se sestra přestala schovávat ve stínu.

„Díky.“ Pak se Olivia otočila k panu Vegovi. „Můžu jít za ním?“

„Jasně, zlato,“ odpověděl. „Jen mě pak najdi, než půjdeš odsud.“

Dav trochu prořídil, když Olivia odešla. Kousek od řeznického pultu Ivy uviděla malého muže stojícího zády k ní, jak mává rukama před nějakou asistentkou se sluchátky na uších.

„... si myslet, že mohla to dovolit! Non, non!“ vykřikoval s výrazným francouzským přízvukem.

Ivy ihned uhodla, kdo to je: režisér filmu Philippe.

Z natáčení si pamatovala, že nikdo není takový bručoun jako on, a ta Jessičina malá zajíždka ho musela pěkně vytočit.

„Myslíš, že bych ho mohla zkusit vyfotit?“ zeptala se Sophia.

„Jestli chceš, aby ti ukousnul ruku...“ varovala ji Ivy. „Dneska vypadá hůř než obvykle.“

„Ivy! Sophie!“ Před pultem s rybami stála upravená žena v padnoucím kalhotovém kostýmu a mávala na ně.

„To je Lilian,“ zvolala Sophia a zamávala jí také.

„Pojď,“ Ivy vzala tátu za ruku a táhla ho za Lilian. „Tati, tohle je Lilian Margolisová. V *Útrapách* dělala asistentku režie.“

„Vlastně druhou asistentku režie,“ řekla Lilian a nabídla mu svou štíhlou ruku. Na ní měla jednoduchý, ale elegantní náramek. Obvykle rozčuchané černé vlasy protentokrát zkrotila do stylového drdolu připevněného onyxovým skřipcem. Vypadala jako paní Abbott Heppingburn v klasickém upířím šlágru „Tiffanyho snídaně“.

„Dobrý večer,“ pozdravil ji s mírnou poklonou Ivyin táta. Na jindy bledých tvářích se mu objevily dvě růžové skvrny, když Lilian stiskl ruku. „Rád vás poznávám,“ zamumlal. „Prosím, říkejte mi Charlesi.“

„Charlesi,“ řekla vznešeně a trochu se usmála. „Také mě moc těší.“

Objala Ivy a Sophii a otočila se zpátky k panu Vegovi. „Máte dvě opravdu nadané dcery, Charlesi. Doufám, že si Olivia dnes večer užije výsledek své práce.“

„Určitě si to všichni moc užijeme,“ ujistil ji pan Vega. „Jak... jak dlouho už se věnujete filmu?“

„To je skoro, jako byste se dámy zeptal na věk.“ Lillian zakmitala prstem, jako by mu hubovala.

„Ne, ne,“ zakoktal pan Vega. „Chtěl jsem říct...“

Lillian ho opatrně přerušila. „Řekněme, že už jsem pracovala na patnácti filmech. A čím se živíte vy?“

„Je to interiérový designér,“ chlubila se Ivy. „Jestli máte ráda tmavé barvy a samet, je to váš člověk.“

„Opravdu?“ Lillian pozvedla obočí. „Můj dům v Los Angeles by potřeboval dát trochu do pucu.“

„Páni, Los Angeles!“

„Zbožňuju Los Angeles,“ řekl pan Vega nadšeně, což Ivy zarazilo. Byl tam jen jednou a kvůli tomu sluníčku to nebylo místo příliš vhodné pro upíry.

Lillian se nad jeho dychtivostí pouсмála, zatímco Ivy kontrolovala, že jejího otce neunesli mimozemšťané: bledá pleť, ne zelená... ano. Dvě oči, ne pět... ano. Je to pořád upír, ne mimozemšťan. Ale táta se choval jako myš v továrně na sýr, byl tak nadšený. Tedy tak nadšený, jak jen mohl její supervyrovaný otec být.

„Třeba bychom si mohli promluvit o nějakých nápadech?“ navrhla Lillian.

Pan Vega se mírně uklonil. „Velice rád, pokud se můj vkus shodne s vaším.“

„No...“ Lillian se naklonila blíž, jako by se chtěla podělit o nějaké tajemství. „Jako vy mám zvláštní... kulinářské požadavky na různá červená masa.“

„Chcete říct, že jste...“ Ivy se odmlčela, aby neprozradila něco, co by mohlo porušit První zákon noci. Žádný člověk se nikdy nesměl dozvědět o existenci upírů, a vzhledem k tomu, že bylo dost těžké rozeznat, kdo upír je a kdo není, bylo trochu ošemetné, když jste se setkali s někým, koho jste neznali, ale podezřívali jste ho, že je upír.

„Mám trochu slabost pro marshmallow s krevními destičkami,“ zazubila se Lillian.

Ivy se zazubila také. *Hustý*, pomyslela si.

„Myslím, že na stolech vedle chladíáků je nějaké pití,“ řekl pan Vega, který byl teď tak natěšený jako před pár týdny, když předstíral, že si náramně užívá návštěvu u Pána koktejlů. Až na to, že tentokrát to bylo opravdové. „Mohu vám přinést něco k pití, Lillian?“

„Půjdu s vámi,“ odpověděla a oba dva odcházeli zapálení do debaty o přípravách Ivyina spontánního výletu.

„Temnoto moje,“ špitla Sophia. „My pojedeme do Hollywoodu!“

Ivy se usmála. Nemohla se dočkat. „To je fakt vražedný.“

❧ KAPITOLA 2 ❧

Supermarket už se trochu vylidnil.

Kolem se prohnal hromotluk, kterého před chvílí potkali. „Sleduju králíka do nory,“ nahlásil do telefonu.

„To je ta nejtrapnější kódovaná řeč, kterou jsem kdy slyšela,“ řekla Ivy. Ale aspoň ten Jessičin stín odešel dolů za ní, takže se tam dalo lépe dýchat.

„Půjdeme najít Olivii, abychom jí mohly říct, že pojedeme do Hollywoodu,“ navrhla Ivy a vedla Sophii oddělením mraženého zboží.

„Hej,“ řekl nějaký zarostlý starší chlápek v tričku

s nápisem Harker Film, který hleděl přímo na Ivy. Široce se na ni usmál, když ji mýjel. „Byla jsi fakt dobrá.“

Ivy se zarazila. „Kdo to byl?“ ptala se Sophie. „A co tím myslel?“

Sophia vypadala pobaveně. „To nevím, ale vsadila bych se, že se Brendanovi nebude líbit, že se na tebe takoví chlapi usmívají.“

Potom se na ni usmála starší paní s prošedivělými vlasy a deskami v ruce. „Zlatíčko, byla jsi skvělá! Blahopřeji.“

Ivy byla naprosto zmatená. Nemohla to nechat být, tak se otočila a tu paní doběhla. „Promiňte, ale co tím myslíte?“

„Přece ten film, zlatíčko.“ Poklepala Ivy na rameno. „Většina štábu už viděla celý film. Určitě se ti líbilo vylít ten džus Jacksonovi na hlavu, že?“

„No...“ řekla Ivy. Uvědomila si, že si ji spletli s Olivíí, která ve filmu hrála gotičku. Usoudila, že by bylo příliš složité to vysvětlovat. „Děkuji. Bavilo mě to!“ řekla nadšeně.

„Možná byste s Olivíí měly hrát spolu,“ nadhodila Sophia, když procházely uličkou s limonádami.

„Ani náhodou,“ bránila se Ivy. „Práci pro hvěz-

dy přenechám jí a raději zůstanu na druhé straně kamery.“

„Jako já,“ přikývla Sophia a zvedla svůj foťák. „Raději půjdu najít Phelpsinátora, kdyby během pojištění kaše z krevních destiček udělala něco fakt exkluzivního.“ Sophia Ivy objala. „Uvidíme se na koberci.“

„Ale já nepůjdu...“ začala Ivy, ale Sophia už byla pryč, „... po koberci.“

„Nepůjdeš?“ zeptal se neznámý hlas za jejími zády.

Ivy se otočila a uviděla muže s rozčuchanými černými vlasy a bledými tvářemi. Na sobě měl ošuntělé džíny a černý svetr natažený přes tričko s obrázkem skupiny, která se rozpadla minimálně před dvaceti lety. *To musí být jeden z těch paparazzi v Jessičině doprovodu*, usoudila Ivy.

„Ale vždyť jsi celá načančaná,“ podotkl. Zněl jako hipík ze šedesátých let. Ivy došla k názoru, že s takovou mluvou nemůže být součástí stáda Jessičiných upířských oveček. Nejspíš to ani nebyl upír a neměl ponětí, co se dole děje. „Proč nechceš jít?“

„Upřímně?“ zeptala se Ivy. Nebyla si jistá, proč by se jí na to ptal.

„Jo,“ přikývl.

„Podle mě je tohle stupidní,“ přiznala. „Všechn ten stres, pobíhání a pokřikování. Copak si nikdo nevšiml, že to je jen film?“

Rozcuchanec si založil ruce na hrudi a zakřenil se. „Tyjo, holka, když to podáš takhle, tak to zní trochu přehnaně.“

A to Ivy teprve začala. „Zamyslete se nad tím,“ vyzvala ho. „Kdyby se všechny ty peníze, které se vložily do téhle premiéry, daly do fondu pro absolventy středních škol, aby mohli jít studovat filmařinu, nebo dokonce dětem z chudých rodin, aby na ten film mohly vůbec jít, byly by to mnohem lépe utracené peníze.“

Rozcuchanec se zasmál. „Máš to v tý kebuli dobře srovnaný, holka. To není špatnej nápad.“ A pak odešel.

To bylo divné, pomyslela si Ivy, ale zdá se, že tenhle filmový byznys udělá trochu cvoka z každého.

Olivia se cítila jako Popelka, která se zoufale snaží najít svůj kočár z dýně, než hodiny odbijí půlnoc. Akorát neutíkala z paláce, ale pobíhala mezi regály plnými okurek a kečupů.

„Olivie!“

Otočila se a uviděla svého prince. V tom černém smokingu s hedvábnými klopami byl naprosto okouzlující. Obvykle rozčepýřené blondřaté vlasy měl ulíznuté dozadu a v očích mu jiskřilo.

„Jackstone,“ vydechla a snažila se neculit jako idiot. „Všude jsem tě hledala.“

„Proto jsi mě asi taky nemohla najít. Já tě totiž hledám už od chvíle, kdy jsem se dozvěděl, že tě tu řidič vysadil.“ Pevně ji objal. „Vypadáš překrásně,“ zašeptal jí do ucha.

Olivia měla pocit, že by se na červeném koberci mohla vznášet.

„Jsi nervózní?“ zeptal se.

Na chvíli se nad tím zamyslela. „Je to jen chůze,“ odpověděla Olivia. „Co na tom může být těžkého?“

Jackson se zasmál. „Jen chůze?“ předstíral, že je v šoku. „*Jen chůze!* Tak podívej, slečno vycházející filmová hvězdo, na jedné straně máš chůzi a na druhé máš chůzi po červeném koberci.“

Olivia se zahihňala.

Jackson si dal jednu ruku v bok. „Názorně předvedu.“

